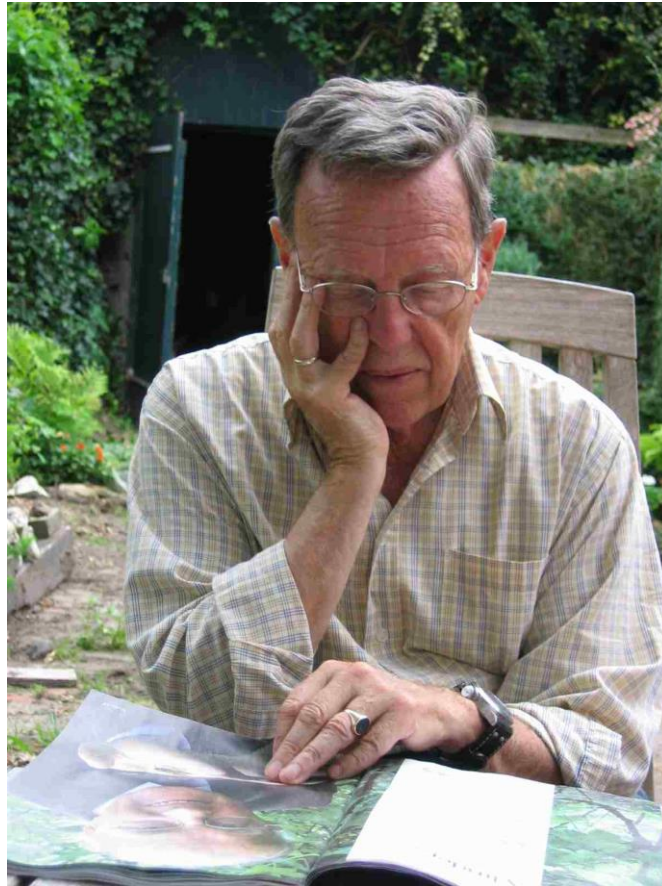

In memoriam Peter Masee

Ospel, 25 januari 2019

Natuurlijk wisten wij al langer dat de gezondheid van Peter veel te wensen over liet. Toch was het moment van zijn overlijden voor ons nog veel te snel. Het voelt onwerkelijk. Hij is 84 jaar geworden en thuis heel rustig en omringd door alle mogelijke liefde, ingeslapen.

Naar aanleiding van de cursus autobiografisch schrijven van psycholoog Willem Smits, zijn de schrijversgroepen Altweerderheide, Weert en ook de Schrijverskring Ospel ontstaan. Ook Peter nam aan deze cursus deel. Hij nam het voortouw voor de oprichting van onze SKO, nu 25 jaar geleden. Hij is vanaf het begin onze voorzitter geweest: een heel lieve en zorgzame voorzitter.

Binnen de SKO is zijn uitspraak "Is dit een gedicht?" wereldberoemd geworden. Die leidde stevast tot een frisse discussie. In onze gedachten zullen wij hem nog heel lang zien zitten op zijn vaste plekje: eerst aan het hoofd van de tafel, de laatste tijd aan het raam, al mijmerend naar buiten kijkend.

Meer dan eens heeft hij oprecht uitgesproken hoeveel hij van zijn "Anjaatje" houdt en hoe belangrijk zij en hun gezin voor hem is.

Graag geven wij Peter zelf het laatste woord in zijn mooie gedicht:

ODE AAN DE PEEL

's Morgens
in alle vroegte
op de fiets
op de trappers
je gezicht verkrampt
je handen versteend
op pad
naar de natuur.

Lichte nevel op de wegen
maar daar verschijnt al
de oude schaapskooi
met zijn karakteristieke kap

De adem als een rookpluim
over knuppelbruggetjes
en veenpaden
de broedende kokmeeuwen,
de slaperige sterntjes
reageren nog niet.

We zijn alleen
de rust nog niet verstoord
met ferme pas
veren we mee
met de zachte grond
de zon komt langzaam op
boven de duistere peelstronken.

Op de smalle paden
langs het Elfde
en het Eeuwig Leven
denken we aan vroeger
hoe onze voorouders
hier konden delven
het zwarte goud
voor potkachel en stoof.
De Peel
waar tussen de struiken
nog heksen woonden
die men 's avonds
zag overvliegen zonder gerucht
en waar een droge, warme zomer
zorgde voor rookpluimen
die bleven walmen
bijkans tot in de eeuwigheid.

Peter Masee
28-11-1997
(uit de bundel "En dan weer verder te gaan..." 2011)

Wij wensen Anja, Peter-Paul, Nicole, Ron en hun families alle licht en sterkte toe. Dat die vele mooie en goede herinneringen jullie mogen steunen.

An/Piet, Annemiek, Annie/Wim, José/Jan, Resi/John, Terry, Karin

Afscheid van Peter Masee 1 febr 2019

Afgelopen vrijdag hebben wij in het Crematorium Weert afscheid genomen van Peter. Het was een bijzondere bijeenkomst met veel en verschillende persoonlijke herinneringen. Namens de SKO droeg Karin onderstaand gedicht voor, dat Terry de afgelopen week had geschreven:

(foto: Ron Masee)

Een laatste sonnet voor Peter

Het voorzitterschap nam Peter zeer serieus
post werd uitvoerig bekeken en besproken
al nam Peter je ook graag bij de neus
een leider met zachte hand was ontloken

als fiere haan in het hoenderhok, zo gesproken
was een partner in crime een goede keus
met Ad werd die tijd voor Peter glorieus
helaas werd deze vriendschap voortijdig afgebroken

je liefde voor schrijven, het spelen met taal
elke bijeenkomst je gastvrije, warme onthaal
menig discussie maar vooral des te meer pret

je humorvolle noot, je rustige en lieve aard
herinneringen voor immer in ons midden bewaard
jij zou zeggen: "Eindelijk weer eens een sonnet".

Terry van Lierop, januari 2019

Rust zacht Peter